

תת"ע 2188/10/19 - מוראד מרזוק נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 2188-10-19 מדינת ישראל נ' מוראד מרזוק
תיק חיצוני: 14119231950

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	מוראד מרזוק
	ע"י ב"כ עו"ד ויחיד עותמאן
נגד	מדינת ישראל
משיבה	שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 18.11.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 8.10.19 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב כשתוקף רישיון הנהיגה פקע בין 6 חודשים לשנתיים בתאריך 10.6.18, עבירה מיום 18.3.19.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 18.11.19, אך המבקש לא התייצב לדיון, ובנסיבות בהן הוצג אישור מסירת הזמנה לדיון אשר לא נדרש, נשפט המבקש בהיעדרו, ונדון לקנס הברירה.

בבקשה מיום 9.2.20 ביקש ב"כ הנאשם הארכת מועד להגשת בקשה לביטול פסק דין; והנאשם טען, כי לא ידע על מועד הדיון, לא קיבל הזמנה לדיון ולא נדרש למשוך דבר דואר רשום; וכי במועד העבירה היה ברשותו רישיון בתוקף, אך הוא בטעות ומתוך בלבול מסר לשוטר רישיון שפקע, והוא סירב לחתום על הדו"ח וביקש להישפט.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי הזמנה לדיון נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש' המהווה אישור מסירה כדיון, והמבקש לא סתר את חזקת המסירה; וגם לא הוכחה הטענה לעיוות דין.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם

עמוד 1

נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

בענייננו, כפי שעולה מאישור המסירה בתיק בית המשפט, הזמנה לדין נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש'.

כאשר הזמנה לדין נשלחה בדואר רשום לכתובת המדווחת במשרד הפנים וחזרה בציון "לא נדרש" חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018), פסקה 42; רע"פ 805/09 **שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.02.2009)).

בענייננו, המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ולא הציג כל ראיה שיש בה כדי להוכיח כי הוא לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו, ואין באמירה בעלמא בתצהיר כי "לא נדרשתי למשוך דבר דואר רשום כלשהוא" (סעיף 3 לתצהיר המבקש) כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי.

וראו עפ"ת (מחוזי חי') 37016-12-18 **נסאר נבואני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.12.2018), כב' השופט ערן קוטון -

"כפי שהובהר לעיל, ההזמנה לדין חזרה בציון הערה - "לא נדרש". מכאן שהיה על המערער להוכיח כי לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מקבלתה. המערער לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, משכך ראוי היה בית משפט קמא לראות במערער כמי שהוזמן לדין כדין, לראות בו כמי שמודה בביצוע העבירה המיוחסת לו, ולהרשיעו בהיעדרו. "

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)). על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)). וראו גם רע"פ 8604/15 **ג'ורג' חנא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.12.2015).

כמו כן, "בבקשה כגון דא ביחוד זו הסומכת על הטענה למניעת עיוות דין, יש לשטוח את מלוא העובדות בהזדמנות הראשונה בפני ביהמ"ש, כן לצרף כל מסמך רלוונטי. הסתרת מידע ועובדות, עמימות בתיאור או התחכמות בניסוח עלולות להוביל לדחיית הבקשה." (עפ"ת (מחוזי חי') 10502-04-18 **שירן בר טוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 01.05.2018), כב' השופט אברהם בולוס).

בענייננו, לבד מהכחשה של המיוחס וטענה שיש למבקש רישיון בתוקף, לא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכוי

הגנתו של המבקש, והמבקש נמנע מלצרף העתק של אותו רישיון בתוקף נטען, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

אין די בהצהרת המבקש כי הוא מחזיק ברישיון נהיגה בתוקף, שעה שהמבקש לא טרח לצרף כנדרש את אותו רישיון תקף נטען התומך בבקשה, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה בעילה של עיוות דין; ומשנמנע המבקש מלתמוך בקשתו במסמכים ובראיות לאותן עובדות נטענות, אין לקבל טענתו לחשש לעיוות דין.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית, אף בלא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה שבט תש"פ, 20 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.